

Licht

Terwijl het licht zich probeert te
ontvouwen, is de stad opstandig,
schrijft Armando en ik lees dat
en ik denk, dit is de wereld,

gevangen in een vuist. Er is geld
maar geen vooruitgang, er is duisternis
en draagvlak, zwarte vlammen walmen,
de nacht loeit als een allesbrander.

Toch, aan het eind wiekt elke ochtend
zich als een Phoenix los,
elke dag weer vlakt de morgen
steels de nacht uit, vangt het licht de wolken,
schijnt de regen stralend neer

en geen mens die er toe doet
of ook maar iets er aan kan doen.

Of we nou werken of ons drukken
tot we zevenenzestig zijn,
of we klagend bloggen, sms-en, mailen,
ons als nimby's in onzichtbare
wifi-stralen hullen,
ons een weg naar buiten zien of tasten
met de lachers op de hand,

of we nou Dichter bij de dag zijn, niets
is tegen al dat licht bestand.

Het licht
is ontmanteld, schrijft Armando en ik lees dat en ik denk,
niet het licht legt het af,
maar de duisternis ertegen.